

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 1.

Januar.

1911.

Danmark.

Ved Marskiftet.

Naar dette Blad kommer Læseren i Hænde, da er vi allerede indtraadt i det nye Aar. „Glædeligt Nyt-aar“ lyder alle Begne. Dette er ogsaa min havelige Hilsen til alle Søstende, som faar dette Blad i Hænde. Maa det blive et glædeligt Aar for os alle. Om det skal blive saaledes, beror paa os. „Glæder eder i Herren altid! Utter siger jeg: glæder eder,“ siger Apostelen i Fil. 4. 4. Apostelen siger videre i Rom. 14, 17: „Ehi Guds Rige er ikke Mad og Drikke, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.“ Endvidere siger samme Apostel i Rom. 15, 13: „Men Haabets Guds fylde eder med al Glæde og Fred, idet I tro, for at I kunne vorde rige i Haabet ved den Helligaands Kraft.“ Om du og jeg skal fylbes med al Glæde og Fred, er beroende af, om vi tror. Ønsker vi ikke at tilhøre denne Glæde, om hvem det siges: Her er de, som bevarer Guds Befalinger og har Jesu Kristi Tro? Lad os vise Himlen og vore Medmennesker gennem dette nye Aar, at vi har den Tro, som en Gang er overantvordet de hellige; den Tro, som allerede har overvundet Verden, og hvorigjennem vi ene og alene kan sejre. Men denne Tro er en levende, virksom Kraft, som vil vise sig i vort Liv Dag for Dag. Skal vi ikke vise mere vor Trofasthed mod Herren og mod hans Sag her paa Jorden? Naar du da kaster Blikket tilbage over det heurundne Aar, da er der maasse mangt og meget, som du vilde ønske, kunde blive forandret. Der er maasse meget, du har efterladt at gjøre. Maasse du ikke har været saa tro en Husholder, som Herren kunde have ventet af dig? Der er meget af dette, du ikke kan ændre. Men du kan paa ny bede Tolderens Bøn: „Gud vær mig Synder naadig.“ Tro da, at han tilgiver dig for sin Søns Skyld, da fylbes dit Hjerte med Fred og Glæde; men il da fremad mod Maalet, forglem det, som er bagved, og lov Herren, „at fra i Dag af vil jeg vandre et nyt Liv med dig, leve til din Ære, gjøre din Vilje her paa Jorden, arbejde paa min egen Sjæls Saliggjærelse og hjælpe mine Medmennesker frem til Sandheds Erkjendelse“. Naar disse saa Regler overholdes, da vil det i Sandhed blive et glædeligt Aar for dig, ja for os alle. Ja, maa han, den Fredens Gud, som i Kraft af

en evig Paats Blod har ført den store Faarenes Hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde, gjøre eder fuldkomne i al god Gjerning, saa I gjør hans Vilje, og han virke i eder det, som er velbehageligt for ham selv, ved Jesus Kristus! Ham være Ære i al Evighed! Amen.

Med Hensyn til Virksomheden her i Fredericia, da har vi ikke været i Stand til at faa store Forsamlinger; alt har været gjort, der kunde gjøres for at holde Folk borte fra Møderne. Dog takker vi Herren for, at der er Sjæle, som har fulgt med gennem alt og glæder sig i det, de har hørt. Ja, en har allerede besluttet sig til at tjene Herren. Vi ønsker at være de ringe Redskaber, Herren kan bruge. Vi ønsker at være hans Røst, saa at de som er af Sandheden, kan høre hans Røst. Ved for os og Arbejdet her!

Ederis i Sandheden forbundne Tjener,
C. C. Jensen.

Stodsborg Sanatorium.

Undertegnede har længe tænkt at skrive lidt i „Missions-Efterretninger“ om, hvorledes det gaar her.

Det er nu omkring 4 Maanedes, siden jeg med Familie kom hertil for at bistaa i Varetagelsen af de aandelige Interesser. I den Tid har Herren staaet os bi med Hjælp fra det høje. Naar vi har søgt ham om Frimodighed, Kraft og Visdom til vor Gjerning, saa har han hørt vore Bønner. Her er jo mange unge Mennesker samlede. Mange af disse er selvfølgelig ældre, erfarne Søstende, hvis aandelige Indflydelse er til stor Nytte her; men mange er ogsaa unge i Alder og aandelig Erfaring, og paa et saadant Sted, hvor Betjeningen daglig maa omgaaes saa mange Verdensmennesker af den bedre Klasse, hvis Ønsker man jo ofte nødgæses til at rette sig mer eller mindre efter, hører der ikke saa liden Karakterfasthed, Forsand og Erriaring til for at gjøre det, Gud vil vi skal gjøre, og ikke mere. For at alt her kan gaa, som Gud vil have det, er det nødvendigt, at alle, saavel de ledende som Betjeningen for øvrigt, holder sig rigtig nær til Herren. Det er aldeles nødvendigt, at hver eneste Arbejder er til at stole paa; men intet i Verden er saa usikkert at stole paa som et Menneske, saaledes som dette er i sig selv. Dette er en

Kjendsgjerning, som jeg tror, vi alle gjennem egen personlig Erfaring har maattet indrømme. Paa den anden Side er det ogsaa sandt, at den mest paalidelige iblandt alle dødelige, den stærkeste Magt i hele Verden, er et Menneſte, der ſtaar i virkeligſt Samfund med Gud, et Menneſte, der har ſamme Forbindelſe med Kristus ſom Øren har med Stammen.

Det har været os en stor Glæde og personlig Betsignelse at arbejde blandt de mange unge Søſtende, ſom her findes ſamlede fra alle tre ſandinaviſke Lande. Vi har ſom Regel haft mindſt et Møde med dem om Dagen, og Trangen efter at komme længere bort fra Synd og Ufuldkommenhed og nærmere Gud har ſtadig vokſet i vore Hjerter. Det var derfor med Længſel og Interesſe, vi ſaa Bønneugen i Møde. Den begyndte for Sanatoriets Bedkommende den 17de December, og den kan i Sandhed ſiges at have været for alle vore Hjerter, hvad en vedertvægende Regn er over tørſtige Urter. Vi havde alle beſluttet at ville bede og anraade Gud om en ſerſkilt Betsignelse, og vi har i Sandhed erfaret, at naar vi bliver beredt og lærde til at modtage Betsignelſen, ſaa kommer den i rigt Maal. Vi havde to Møder om Dagen, og det bragte de ledende megen Glæde at ſe, hvorledes Søſtende flokkedes til paa hvert Møde. Guds Land var viſſelig iblandt os. Sidste Sabbath havde vi ſat til Side til Faſte og Hjerterets Ranſagelſe, og Gud var os meget nær. Mange vidnede og bad om Forbønner for deres Forældre og Søſtende i Hjemmet. Dret beløb ſig til noget over 1800 Kroner.

Bønneugen er nu i fuld Gang paa Unionsſkolen, og alt tyder paa, at den ſkal blive til ſtor Betsignelse for alle. Kolportørerne fra Danmark er ſamlede med Eleverne paa Skolen hver Dag, hvor der udenom Bønneugemøderne gives ſerſkilt Underviſning i ſaadant, ſom der antages kan være Mad i Tide for alle. Broder Raft er til Stede og deltager i Ledelſen af Møderne.

Med Ønſtet om, at Bønneugen maa have bragt alle vore Søſtende i begge Lande en rig Betsignelse, forbliver jeg

eders i Kristi Naade meddelagtig

A. P. Nellen.

Til S. D. A. Menigheder i Norge og Danmark.

Karlig ordinær Generalforsamling i ſandinaviſk filantropiſt ſelfſkab vil blive afholdt i Skodsborg Lørdagen den 18de Februar 1911 Kl. 7 Eftermiddag. Ifølge ſelfſkabets Love er alle Medlemmer af S. D. A. Menigheder i ſandinavien indirekte ſtemmeberettigede ved Generalforsamlingen og udøver deres Stemmeret i S. S. paa ſamme Maade ſom i Konferenzen, nemlig ved Valg af Delegerede. „Over Menighed har Lov til at ſende én ſtemmeberettiget Delegeret og én til for hver 50 Medlemmer, Menigheden tæller.“

Ved en tidligere afholdt Generalforsamling blev det anbefalet, at de, der kommer til Stede ſom Delegerede fra Menighederne, tildeles Mandat eller Bevis for, at de er valgte til at repræſentere vedkommende Menighed.

For at lette Arbejdet med at ſtaffe Plads til dem, der kommer til Stede, vil det være onſtligt, om vore Menigheder ikke ventet for længe med at vælge deres Repræſentanter, og at Menighedernes Sekretærer, der udfærdiger Beviserne, ſender diſe til undertegnede i god Tid.

Paa Beſtyrelſens Vegne

J. C. Raft,
Formand.

Erik Arneſen,
Sekretær.

Skodsborg i December 1910.

Iblandt Menighederne i Danmark.

Siden 4de November har jeg virket iblandt vore Menigheder, meſt i Vendsyſſel, dog har jeg ogsaa været i Aalborg, Hobro, Arden, Gadund og andre Steder.

Paa hvert Sted har vi erfaret, at Gud er god, og at hans Miſkundhed er ſtor. Herren har draget nær ikke alene i ſtore Forſamlinger, men ogsaa naar vi har været alene eller ſammen med ganſke ſaa. Gud har altid været god og har ſøgt vort Bedſte; men det synes for mig, at jeg aldrig har erfaret ſaa meget af hans Lands Nærværelſe og hans Fred ſom i diſe Uger. Fjenden er ikke uirksom, men ved Guds Hjælp er vi i Stand til at overvinde ham.

Tiden er i Sandhed alvorſfuld, og Gud har igjen paa en ſerſkilt Maade advart os om, at Enden er nærmere, end vi aner, og formanet os til at gjøre de nødvendige Forberedelſer. Maa vi rigtig kende vor Bejogelſes Tid.

Det har glædet mig at ſe og erfare ſaa megen Fred og Enighed iblandt vort Folk, men hvor det omvendte findes, maa vedkommende ved Guds Hjælp ſøge at ſaa det fjernet. Kærlighed til vor Næste et et Bevis paa, at vi er Guds Børn. Vi maa nu i Troen flynge os til Gud, under Friſtelſer gribe Guds Haand og ſige ſom Jaſob: „Jeg ſlapper dig ikke, ſørend du beſigner mig.“ Maa Gud beſigne os alle. W. M. Olsen.

Vor Miſſionsſkole i Skodsborg.

Det er os en ſtor Glæde at kunne meddele vore Søſtende i Norge og Danmark, at vor Skole synes at gaa rigtig godt. For dette ſkal Gud have Æren.

Etter Beſtemmelſe paabegyndte Skolen ſit Arbejde for indværende Skoleaar Tirsdag den 1ſte November. Denne Begyndelſe af Skolens Virksomhed fandt Sted i Form af en Sammenfemt om Aftenen den nævnte Dato. Foruden af Skolens faſte Lærerpersonele overværedes den lille Højtidelighed af flere Prædte, der var kommen til Stede i Dagens Anledning: Brødrene J. C. Raft, C. C. Jensen, Jens Olsen, Dr. N. P. Nelson og P. Hansen ſamt flere andre Søſtende, der bor i Nærheden. Paa dette Tidspunkt var allerede 38 Elever ankomne, og da vi den næste Morgen ſamledes i Skolens Mødeſal for at ordne med Klaffeinddelingen, var Antallet ſteget til 41. I Løbet af ſaa Dage voksede dette til henved 50, og for Djebtitket er der i alt 54 unge Mænd og Kvinder fra Danmark og Norge, ſom tager Underviſning paa Skolen. Af diſe bor 46 i Skolehjemmet. En til kommer maatte om et Par Dage.

Vi takker Gud for denne Stare af unge Kræfter, ſom han har ſendt hertil. Hvad Muligheder Fremtiden kan gjemme for diſe unge Menneſter, ved vi jo ikke; men vi jøler os forviſet om, at mange af dem vil komme til at deltage i en eller anden Øren af det ſtore Værk, ſom er os betroet ſom et Folk, nemlig Fortyndelſen af den veſtignede Sandhed, at Jeſus snart kommer. Uddannelſen af alvordige, troſtate og gudhengivne Arbejdere, hvis Hjerter er helt med Herren, og ſom ſtaar faſt paa Sandhedens Grundbold i denne Khyllens Tid, er jo og bør ſtedſe være Skolens ene ſtore Formaal. Der hviler derfor et meget ſtort og tungt Ansvar paa dem, ſom Høstens Herre har kaldet til at undervise alle diſe kjære unge. Det glæder os at kunne ſige, at der blandt hele Gledſkaren herſter en udmærket god Land — fordi Guds Land er den raadende —, og der er den bedſte Fortaaelſe iblandt dem. Vi ved, at dette ſkyldes, at Herren er med os, og derfor døver vi ogsaa at forvente, ikke alene at dette ſkal blive ved, men at Skolens Ar-

bejde gennem Aaret i nogen Stad maatte bære de Frugter, som vi alle ved, at Herren ønsker og kræver. Vi stolte paa, at vore Søskende i de to Lande vil komme os i Hu, naar de bejder for Virksomhedens Fremgang i Almindelighed. Lærere saavel som Elever behøver deres Forbønner; thi Hovedbetingelsen for, at Skolens Hensigt kan blive virkeliggjort, er, at Gud kan faa velsigne os i vort Arbejde. Uden dette er al Anstrengelse til ingen Nytte.

En Ting, der særlig glæder os i Aar, er, at Antallet af norske Elever er over dobbelt saa stort som i Fjor. Denne store Fremgang er meget opmuntrende. Vor Bøn er, at Norge maa faa Glæde af de unge Mennesker, som bliver sendt hened. Og vi tror, at vort Haab i denne Henseende ikke skal blive gjort til Skamme.

Vi staa nu umiddelbart foran Bønneugen, og vi venter os meget af denne. Gud er villig til at velsigne, naar vi blot drager nær til ham.

Stobørg den 22de December 1910.

Erik Arnesen.

Bramminge og Omegn.

Da jeg tænker, det vil glæde Søskende at høre lidt fra Arbejdet i Bingsgaarden paa dette Sted, vil jeg her ved meddele, at Herren i sin store Naade har været med os indtil denne Stund, ja vi kan med Sandhed sige: „Gibindtil har Herren hjulpet.“

Broder Julius Beck og undertegnede flyttede hertil Bramminge med Familie og begyndte Virksomheden først i Oktober. Vi har haft Møder som følger: Søndag og Onsdag Aften i Bilslev, Mandag og Torsdag i Bramminge. Hertil kommer Bibelæsning og Husbesøg, samt en Del Møder i Brørup. Paa Sabbaten har vi haft den Glæde at samles med Søskende paa de forskellige Steder her paa Egnen. Efter Forholdene kan vi sige, at Herren har velsignet os med god Tilslutning til Møderne. I Bramminge var der ca. 50 til første Møde, men Antallet forøgedes snart til 70 à 80, og med Undtagelse af nogle få Aftener har Tilhørsræksen holdt sig saaledes. Mange er meget paavirkede af Herrens Naad, ja en ældre Mand har flere Aftener gaaet 2½ Time for at komme til Møderne og da lige saa langt hjem igjen om Natten. Vi glæder os i Haabet om, at nogle maa erholde Mod og Kraft til at følge Jesus i alt og helliges i hele Sandheden.

Bilslev og Jødite er to Landsbyer, som ligger ganske nær sammen, her har Sandheden været fremholdt for; Søstrene Renlev var nemlig herfra, og Broder R. Brorfen var ogsaa fra denne Egn. Vi træffer flere, der har hørt baade Br. R. Brorfen og J. G. Matteson.

Vi finder at Herren er naadig med Menneskene, og som han sagde om Jerusaleem: „Hvor ofte vilde jeg forsamlé dine Børn, ligervis som en Høne forsamlér sine Kyllinger under Vingerne!“ saaledes ogsaa her, han lader endnu det sidste Naadefald lyde en Gang til. Vi haaber og tror sikkert, at nogle her vil kjende deres Besøgsfestid, før Hjemførelsen kommer. Møderne har ogsaa været rigtig godt besøgte paa dette Sted, og vi har al Grund til at tro, der er oprigtig Sjæle blandt dem, som vil lade sig reise fra al Kjødets og Aandens Besmittelse ved Troen paa Jesu Kristi Blod.

Vi er taknemlige for Guds Naade imod os, og vi sender herved en hjertelig Hilsen til vore kjære Søskende i Herren. Mange, som vi burde skrive personlig til, men ikke kan af Mangel paa Tid, bedes modtage denne Hilsen her gennem vor kjære „Missionsefterretninger“. Lad os bede for og med hverandre, saa vi maa bevare en god Samvittighed baade for Gud og Mennesker, og finde

Barmhertighed, naar vort Navn skal frem for Dommen. Ja, kjære Søskende, bed for os og Herrens Sag i det hele, saa der maa vises gode Frugter i det nye Aar.

Ederes ringe, hengivne Broder i Herren,
Bramminge den 16/12—10 W. Christensen.

Til Søskende i Norge.

Det vil maaske interessere Søskende i Norge at høre lidt fra eders Repræsentanter ved Unionskolen. Denne begyndte efter Bestemmelsen 1ste November. Vi er nu i ordnede Forhold og allerede godt i Gang. Her er i alt 54 Elever, hvoraf 16 norske. Vi er alle glade for Opholdet ved Skolen, og Anledningen til at forøge vore Kundskaber er udmærket, først og fremst da i selve Skolen og ellers ved Foredrag osv. Her sørges vel for os i alle Dele. Vore udmærkede Lærere anstrænger sig til det yderste for at lære os mest mulig. Vi mærker at Guds Naad er til Stede blandt os, og vi glæder os over at faa sidde ved Jesu Fodder og lære af ham.

Vi har ogsaa en Missionsforening, hvorved alle efter bedste Evne forsøger at sprede Guds Lys og derved ogsaa danne en Begyndelse til vort fremtidige Arbejde. Vi forbereder os nu til Bønneugen og ønsker at blive stiftede til at modtage Guds Velsignelse i rigt Maal for siden selv at kunne være til Velsignelse. Vi venter os meget af denne Uge. Broderlig Hilsen fra

Stobørg den 19/12—10.

En Elev.

Norge.

Nytaars-hilsen.

Jeg vil paa denne Naade faa Lov til at takke mine Troessøskende og Medarbejdere for godt Samarbejde og for al udvist Velvilje gennem det sunde Aar. Et velsignet nyt Aar ønskes alle! Gud vil, at det sidste Naadens Budskab skal forkyndes for Jordens Millioner. Dette er et Hverv, som Gud har betroet os, og vi bør søge at udføre dette Hverv til Herrens Ære og Sjæles Frelse. Gud vil holde os ansvarlige for vor Efterladenhed, men han vil ogsaa belønne vor Flid, dersom vi arbejder af et oprigtigt Hjerte og til hans Ære. Broder og Søstrel lad os gøre en større Kraftanstrengelse gennem 1911 (om Gud giver os Naade til at lide) for at vandre i et mere inderlig Samfund med Gud og Troessøskende og paa samme Tid opvække mere Interesse hos andre for vor Litteratur samt betale Gud en ærlig Tiende og give Gaver til at fremme Guds Sag. Lad os udsaa Sæden, og Gud har lovet at give Vækst. Lad os virke, medens det er Dag. Natten kommer snart, da ingen kan arbejde. Hilses med Salmen 126, 6.

M. C. Bergersen.

Stien.

Den 30te Oktober paabegyndte vi offentlig Virksomhed i Stien. Vi har haft fra 50—250 Mennesker til Møderne.

Broder Stene spiller og synger og holder Møder, naar jeg er ude og rejser. Søster M. Larjen sælger Smaa-bøger og Traktater og synger og spiller ligeledes ved Møderne. Gud har storligen velsignet de Bestræbelser, som er gjort for at fremholde Sandheden i Sang og Tale. Forsamlingen har udvist Interesse for at høre den dyrebare Sandhed. Vi pløjer og saar og venter, at Gud

snart vil give Bøst. Skænde har sat stor Pris paa Møderne, hvilket de ogsaa har bevist i Gjærning, idet de har overværet Møderne og har hjulpet os meget finansiel, saa alle Udgifter forbundne med Møderne er betalte. Mere senere. N. C. Bergersen.

Tiendehystemet.

I Hebraerbreve 5, 6 staar der, at Kristus er „en Præst til evig Tid efter Melkisedeks Vis“. Det melkisedekke Præstedømme eksisterede fra Menneskets Fald til Oprettelsen af det levitiske Præstedømme og eksisterede samtidig med sidstnævnte, og siden det levitiske Præstedømme ophørte (ved Korsf), har vor Frelser været en Præst efter Melkisedeks Vis og gjort Tjeneste for Menneskene og frembaaret sit eget Blod for Faderen for at gjøre Forligelse for alle. Tiendehystemet har bestaaet samtidig med det melkisedekke Præstedømme forud for det levitiske Præstedømme (læs i Mos. 14, 16—20; 28, 11—22), ja ogsaa under det levitiske Præstedømme (3 Mos. 27, 28—33; 4, 18. 21), og det vil vedblive at have fuld Gyldighed, saa længe som det nuværende melkisedekke Præstedømme eksisterer. Heb. 5, 6; 7, 1—9. Kristus lærte, at man burde betale Tiende, og derfor vi er hans Børn (Faar), vil vi høre hans Røst. Derfor bestaar Tiendehystemet samtidig med Evangeliet og sammensøjet med og uadskilleligt fra Evangeliet. „Tiendehystemet havde ikke sin Oprindelse hos Hebraerne. Fra de tidligste Tider af gjorde Herren Fordring paa Tienden som sin, og denne Fordring blev anerkendt og efterfulgt. Abraham betalte Tiende til Melkisedek, den højeste Guds Præst. Da Jakob var ved Bethel, landslygtig og paa Vandringen, lovede han Herren, at af alt, hvad han vilde give ham, vilde han visselig betale ham Tiende. Da Israæliterne blev samlede til et Folk, blev Tiendehystemet gjenoptaget og forkyndt for dem, som en af de uddommelige Forskrifter, de skulde adlyde, før de kunde faa Fremgang.“ — E. G. White i Review and Herald for den 14de Septbr. 1889. N. C. Bergersen.

Stavanger, Haugefund og Bergen.

Siden min sidste Rapport i „Missionsfetterretninger“ har jeg arbejdet i Stavanger, Bergen og Haugefund. Der er nogle, som er interesserede i at høre Sandheden paa ethvert af disse Steder, og vi, Søster Nilla Høyer i Bergen og Hilda Andal i Haugefund, har arbejdet og gjort vort bedste for at faa disse helt med paa Sandhedens Side. Det har lykkedes saa vidt, at 4 er blevne lagte til Menigheden ved Daab i Bergen og 3 i Haugefund. Der er flere paa disse Steder, som vi har Daab om i den nære Fremtid vil forene sig med os. For Resten staar det ganske godt til med vore Søskende paa disse Steder, og de stræber fremad mod det evige og herlige Maal, om end der er Kors, Trængsel og Vanskeligheder at overvinde.

Ederes i Herren forbundne Medarbejder,
Haugefund den 19/12 1910. Ole P. Norderhus.

Tid fra Kolportørvirksomheden.

I Norge har vi gennem andet Halvaar 1910 ikke haft mange Kolportører i Virksomhed; men de fleste af disse faa har til Gjengæld arbejdet saa meget flittigere og høstet rige Velsignelser.

Paa Grund af, at vi har været saa faa Arbejdere, har vi særlig kun folgt „I den store Læges Fodspor“,

„Kristus vor Fæder“ og „Vegetarisk Kogebog“ samt tegnet Abonnenter, fornemmelig paa „Sundhedsbladet“.

Al denne Litteratur synes at have en god og heldig Indflydelse. Den udvirker blandt Folket Trang efter mere. Derfor bør vi ogsaa snart overveje, hvad vi dernæst skal byde Folket.

Vi kan ogsaa trygt opmuntre nye Arbejdere til at tage fat paa dette Arbejde; thi det viser sig, at rig Velsignelse baade aandeligt og pekuniært nyder alle, som opfylder de Betingelser, Vidnesbyrdene fremholder, faar Udvælgelse i Overensstemmelse hermed og arbejder planmæssig efter de i samme fremholdte Principper.

Jeg kjender i Norge ikke et Daglønsarbejde, hvori en Adventist kan tjene saa meget som ved at folportere.

Ederes i Sandheden og Arbejdet forbundne Broder
A. G. Sandbeck.

Redaktionens Afdeling.

Tre Bøger, en Salmebog, en Læsebog for Børn og Matthæus's Evangelium, alle i Chafu-Sproget (Tshif Dji-Afrika), er netop særbidte fra Børsen. Dette er den første Litteratur, vedkommende Folk nogen Sinde har set eller læst i deres eget Tungemaal, og at det er vort Samfund, der har faaet dem i Stand, er baade betegnende og interessant.

Broderne i Korea glæder sig nu over at have begyndt Udgivelsen af et Missionsblad i det koreanse Sprog. Dette vil selvfølgelig sætte Fart i Arbejdet dersteds. Koreanerne skal være et meget let paavirteligt Folk. Siden kristne Missionsærer først begyndte at virke der, er ifølge Statistikken én Koreaner omvendt hver Time.

20 Jernbanevogne fulde af vore Bøger og Skrifter blev i de første otte Maaneder af forrige Aar sendt ud fra vort Trykkeri i Washington, D. C. — Det: fra bare et Trykkeri. — Hvor meget mon fra alle vore Trykkerier tilsammen?

Ønsker du at komme nærmere Herren? Læs da Aab. 2, 5 og mærk dig følgende tre Opfordringer: „Kom i Hu, hvorfra du er falden,“ „vend om“ og „gør de første Gjærninger“.

Hvorfor vandt Japan Sejren i Kampen med den store russiske Kolos? De militære Myndigheder svarer: „Ifte fordi de havde de fleste Mænd, men fordi de havde de rette Mænd paa den rette Plads! — Mon ikke vi af dette kan lære noget, som kan komme os til Nytte i den sidste store Kamp?“

Plads paa Skodsborg Badefanatorium. Til Foræret antages flere Elever og Arbejdere. Unge Mænd og Kvinder, der ønsker at komme i Betragtning, bedes indsende Ansøgning til Forretningsstøteren snarest mulig.

En stærk, opvakt Gut (Sabbatsholder) kan faa god Lærlingplads i Kristiania. Billet mfr. „Ledig Plads“ sendes til „Missionsfetterretningers“ Eksped. Akersg. 74.

Gaard til Forpagtning i Sogndal i Dalene, ca. 7 Km. fra Dampfærdsbrügge, som daglig anløbes. Paa Gaarden kan fødes 10 Kjør og Hest under rationel Drist. Godt vedligehold. Forpagtningsskiftet kan bestaa i Forbedring af Gaarden for fremtidig Salg. Henvendelse til A. G. Sandbeck, Akersgaden 74, Kristiania.